

Á Área de Industria e Enerxía da Delegación do Goberno en Galicia

A súa referencia: PEol-535

D. /Dna. _____,
con DNI _____, e con domicilio a efectos de notificacións en _____,
polo presente comparece ante esa administración e, como mellor proceda en Dereito,

DI

- I. Que no Boletín Oficial do Estado nº 41, de data 17 de febreiro de 2022, publicouse anuncio polo que se somete a información pública o documento Estudo de Impacto Ambiental e a solicitude de Autorización Administrativa Previa do Parque Eólico Brancellao de 140 MW, accesos e as súas infraestruturas eléctricas de evacuación na provincia de A Coruña. Dito anuncio, ademáis, foi publicado no BOP de A Coruña en data 22 de febreiro de 2022.
- II. Que, en tempo e forma, polo presente e en relación co aludido anuncio, procédense a evacuar as seguintes

ALEGACIÓNS

PRIMEIRA.- Acerca do desenvolvemento anárquico e á marxe de avaliación ambiental estratéxica do sector eólico en Galiza.

A Lei 24/2013, de 26 de decembro, do Sector Eléctrico, recolle no seu artigo 53, que as autorizacións de parques eólicos de potencia superior aos 50 MW son competencia da Administración Xeral do Estado. No seu apartado 6, concretamente, contén a seguinte previsión normativa:

“6. Os procedementos administrativos de autorización terán carácter regulado e respectarán os principios de obxectividade, proporcionalidade, transparencia, igualdade e non discriminación (...)”.

Ben se pode soste que a tramitación do parque eólico obxecto das presentes alegacións constitúe un claro exemplo de non respectar o carácter regulado e o principio de proporcionalidade previsto na norma citada. Tal conclusión, lonxe de manifestarse sen fundamento, aséntase nas seguintes consideracións:

-Nestes momentos a Administración Xeral do Estado tén en diferentes fases de tramitación administrativa unha capacidade eólica que se ubica con claridade á marxe das previsións e do "carácter regulado" da Planificación Eólica de Galiza, recollida na Lei 8/2009, de 22 de decembro, pola que se regula o aproveitamento eólico en Galicia e se crean o canon eólico e o Fondo de Compensación Ambiental.

Semellante volume de proxectos en trámite implica un uso abusivo e irresponsable das competencias da Administración Xeral do Estado para o desenvolvemento de instalacións de xeración superiores a 50 Mw., toda vez que tal expansión eólica modifica substancialmente a planificación eólica vixente na Galiza, e no seu conxunto pouco ten que ver cunha planificación eólica ordenada e que sexa coherente co deseño eólico considerado na Lei galega 8/2009.

-Dende a perspectiva da incidencia ambiental deste proxecto en tramitación por parte da Administración Xeral do Estado, e en xeral de todos os proxectos en tramitación na Comunidade Autónoma de Galiza, cómpre considerar que a Lei 24/2013, de 26 de decembro, do Sector Eléctrico, recolle no seu artigo 53, apartado 7, a seguinte previsión normativa:

"A Administración Pública competente unicamente poderá denegar a autorización cando non se cumpran os requisitos previstos na normativa aplicable ou cando teña unha incidencia negativa no funcionamento do sistema".

A Lei 21/2013, de 9 de decembro, de avaliación ambiental, recolle no seu preámbulo que a avaliación ambiental resulta indispensable para a protección do medio ambiente. Facilita a incorporación dos criterios de sostibilidade na toma de decisións estratéxicas, a través da avaliación dos plans e programas. E a través da avaliación de proxectos, garántese unha adecuada prevención dos impactos ambientais concretos que poidan xerar, o tempo que establece mecanismos eficaces de corrección ou compensación.

Pola súa banda, a Lei 21/2013, de 9 de decembro, de avaliación ambiental, recolle no seu artigo 6, sobre o "ámbito de aplicación da avaliación ambiental estratéxica", a seguinte previsión normativa:

“1. Serán obxecto dunha avaliación ambiental estratéxica ordinaria os plans e programas, así como as súas modificacións, que se adopten ou aproben por unha Administración pública e cuxa elaboración e aprobación veña exixida por unha disposición legal ou regulamentaria ou por acordo do Consello de Ministros ou do Consello de Goberno dunha comunidade autónoma, cando:

a) Establezan o marco para a futura autorización de proxectos legalmente sometidos a avaliación de impacto ambiental e se refiran á agricultura, gandería, silvicultura, acuicultura, pesca, enerxía, minería, industria, transporte, xestión de residuos, xestión de recursos hídricos, ocupación do dominio público marítimo terrestre, utilización do medio mariño, telecomunicacións, turismo, ordenación do territorio urbano e rural, ou do uso do solo (...).”

Partindo da base das disposicións citadas, entendemos que a falta de sometemento a unha avaliación ambiental estratéxica de todo o conxunto do desenvolvemento eólico galego (o recollido na Planificación Eólica de Galiza dependente da Administración Autonómica, e o que se desenvolve de modo independente a través da Administración Xeral do Estado), implica non só que non se cumpran os requisitos previstos na normativa interna aplicable, senón tamén os que se derivan das seguintes normas do dereito da Unión Europea:

- Directiva 2011/92/UE do Parlamento Europeo e do Consello, de 13 de decembro de 2011, relativa a avaliación das repercusións de determinados proxectos públicos e privados sobre o medio ambiente. (DOUE L 26 /1 de 28.01.2012)

- Directiva 2003/35/CE do Parlamento Europeo e do Consello, de 26 de maio de 2003, pola que se establecen medidas para a participación do público na elaboración de determinados plans e programas relacionados co medio ambiente e pola que se modifican, no que se refire a participación do público ó acceso a xustiza, as Directivas 85/337/CE e 96/61/CE do Consello.

- Directiva 2001/42/CE do Parlamento Europeo e do Consello, de 27 de xuño de 2001 relativa á avaliación dos efectos de determinados plans e programas no medio ambiente. (DOCE nº L 197/30, 21-07-01)

Esta escandalosa falta de avaliación ambiental estratéxica da planificación eólica en Galiza, á súa vez, deriva “nunha incidencia negativa no funcionamento do sistema” e en “inseguridade xurídica”. A este respecto, o artigo 53.7 da Lei sector eléctrico, reza como segue:

“A) O sistema (referido a produción eólica planificada nun territorio) hai que entendela coma un todo non fragmentado en partes sometidas a avaliacións ambientais independentes”.

Fronte a este deber ser, os feitos son que, en definitiva, a actual expansión eólica, suma da parte que promove a Administración Xeral do Estado e a que desenvolve a Administración Autonómica (a través do Decreto 302/2001), nin no seu conxunto, nin por separado, se ten sometido a dito proceso de avaliación coma Plan conxunto, conforme o disposto no artigo 6 da Lei 21/2013.

En fin, a falta de avaliación ambiental da planificación eólica en Galiza, alén diso e alén de equiparar a esta Comunidade Autónoma ao terceiro mundo en termos de sostibilidade e conservación da natureza, vai en contra da previsión de seguridade xurídica prevista na Lei 21/2013. Esa norma, no seu preámbulo, sinala que “asimesmo, esta lei incrementa a seguridade xurídica dos promotores. O establecemento duns principios aos que debe someterse a avaliación ambiental e o chamamento á cooperación no marco da Conferencia Sectorial de Medio Ambiente determinará o desenvolvemento dunha lexislación homoxénea en todo o territorio nacional, que permitirá aos promotores coñecer de antemán cales serán as exixencias legais de carácter medioambiental requiridas para a tramitación dun plan, un programa o un proxecto, con independencia do lugar onde pretenda desenvolverse”.

SEGUNDA.- Acerca da complexidade técnico-xurídica do presente procedemento e da feble posición dos particulares afectados a respecto dos seus dereitos de participación no mesmo.

Ao proxecto de implantación de parque eólico que é obxecto do presente trámite de información pública, e en particular ao seu estudo de impacto ambiental e á súa autorización administrativa previa, resúltalle aplicable un corpo normativo que excede o propio ámbito do Dereito interno, autonómico ou estatal. Sen ánimo de exhaustividade, resultan de aplicación, entre outras, as seguintes normas:

-Directiva 92/43/CEE do Consello, do 21 de maio de 1992, relativa á conservación dos hábitats naturais e da fauna e flora silvestres.

-Convenio Europeo da Paisaxe, establecido en Florencia o 20 de outubro de 2000.

-Directiva 2001/42/CE do Parlamento Europeo e do Consello, do 27 de xuño de 2001, relativa á avaliación dos efectos de determinados plans e programas no medio ambiente.

-Lei 1/2005, do 9 de marzo, pola que se regula o réxime do comercio de dereitos de emisión de gases de efecto invernadoiro.

-Lei 27/2006, do 18 de xullo, pola que se regulan os dereitos de acceso á información, de participación pública e de acceso á xustiza en materia de medio ambiente (incorpora as Directivas 2003/4/CE e 2003/35/CE).

-Lei 42/2007, do 13 de decembro, do Patrimonio Natural e da Biodiversidade. Modificada por Lei 7/2018, do 20 de xullo, Lei 33/2015, do 21 de setembro e Real Decreto 1015/2013, do 20 de decembro, entre outras disposicións.

-Real Decreto 1432/2008, do 29 de agosto, polo que se establecen medidas para a protección da avifauna contra a colisión e a electrocución en liñas eléctricas de alta tensión.

-Directiva 2009/147/CE do Parlamento Europeo e do Consello, do 30 de novembro de 2009, relativa á conservación das aves silvestres.

-Real Decreto 139/2011, do 4 de febreiro, para o desenvolvemento da Listaxe de Especies Silvestres en Réxime de Protección Especial e do Catálogo Español de Especies Ameazadas. Modificado por Orde TEC/596/2019, do 8 de abril, Orde AAA/1351/2016, do 29 de xullo, Orde AAA/1771/2015, do 31 de agosto e Orde AAA/75/2012, do 12 de xaneiro.

-Lei 19/2013, do 9 de decembro, de transparencia, acceso á información pública e bo goberno.

-Directiva 2000/60/CE, do Parlamento Europeo e do Consello, de 23 de outubro de 2000, pola que se establece un marco comunitario de actuación no ámbito da política de augas.

-Directiva 2014/52/UE do Parlamento Europeo e do Consello, do 16 de abril de 2014, pola que se modifica a Directiva 2011/92/UE, relativa á avaliación das repercusións de determinados proxectos públicos e privados sobre o medio ambiente.

-Lei 21/2015, do 20 de xullo, pola que se modifica a Lei 43/2003, do 21 de novembro, de Montes.

-Lei 9/2018, do 5 de decembro, pola que se modifica a Lei 21/2013, do 9 de decembro, de avaliación ambiental.

-Lei 24/2013, do 26 de decembro, do Sector Eléctrico.

-Real Decreto 1955/2000, do 1 de decembro, polo que se regulan as actividades de transporte, distribución, comercialización, subministración e procedementos de autorización de instalacións de enerxía eléctrica.

-Lei 8/2009, do 22 de decembro, pola que se regula o aproveitamento eólico en Galicia e créanse o canon eólico e o Fondo de Compensación Ambiental.

Entre a sociedade, e nomeadamente entre as persoas directamente afectadas polo desenvolvemento eólico, existe unha grande preocupación no modo no que este tipo de enerxía está a experimentar unha expansión que resulta irracional e desproporcionada, á vista do grande número de proxectos que se están a tramitar, tanto pola Administración Autonómica coma a Administración Xeral do Estado.

Nesta liña, un relevante número de particulares evacuaron alegacións no presente trámite de información pública. Porén, ter cumprimentado o mentado trámite non pode levarnos a concluir, nin moito menos, a plena satisfacción dos dereitos deses cidadáns á participación nos asuntos públicos. A lista de normativa á que acabamos de referirnos pon de manifesto, ben ás claras, as dificultades inherentes a poder evacuar unas alegacións acaídas fronte a un proxecto tecnicamente moi complexo e voluminoso nun prazo de tempo curto. O proceso de implantación destas enerxías limpas, xa que logo, semella consistir en unha dinámica na cal quen pretende implantar o proxecto dispón dunha lexislación feita á súa medida, alén de plenitude de medios técnicos e económicos, e fronte esa parte, a contraparte nin dispón de medios económicos, nin dispón de coñecementos, nin dispón de normativa que ampare a súa posición.

TERCEIRA.- Consideración xeral sobre o carácter estritamente mercantil do proxecto de parque eólico Brancellao, a súa escasa ou nula incidencia positiva na loita contra o cambio climático e as externalidades negativas derivadas da súa execución.

O proxecto obxecto das presentes alegacións, tal e como se atopa exposto, configúrase como un proxecto industrial de grandes dimensións, orientado unicamente ao reforzo do sistema oligopolístico de xeración de enerxía. Tal proxecto non se basea nunha planificación orientada ao aumento da eficiencia enerxética e ao aforro no seu consumo, nin tampouco ao fomento do autoconsumo e produción en proximidade.

Non cabe, xa que logo, considerar que o proxecto de referencia é unha contribución positiva para a loita contra o cambio climático. Opostamente, supón unha perda significativa de superficie natural e unha grave deterioración dos valores ambientais e servizos ecosistémicos, de tal maneira que os posibles beneficios da implantación da enerxía eólica quedan invalidados polas afeccións globais aos sistemas naturais, causada pola inxente demanda de materiais para a súa construción, ocupación do terreo, aumento de vias e accesibilidade a zonas sensibles, mortalidade e perda de hábitat para as especies e aparición de efectos ecolóxicos negativos en cascada. A todo o cal debe engadirse o incremento de risco que se derivará en materia de incendios forestais, dadas as dificultades que para a súa extinción se xerarán pola dimensión física dos aeroxeradores a empregar.

CUARTA.- Sobre a ubicación de aeroxeradores no proxecto do PE Brancellao fóra do ámbito das ADEs do Plan Sectorial Eólico de Galiza e a oposición da administración autonómica.

O proxecto de parque eólico presentado a información pública é unha iniciativa empresarial que serve aos obxectivos do Plan Nacional Integrado de Enerxía e Clima (PNIEC), instrumento que prevé, entre outros, o aumento da porcentaxe de enerxías renovables sobre o consumo total de enerxía final (con prazos de avaliación en 2030 e 2050). Con todo, cómpre salientar que máis aló da súa pomposa denominación, o PNIEC non establece mecanismos de planificación territorial, o cal compromete seriamente a súa validez técnica e legal. Nun mundo serio e civilizado -e non parece necesario insistir moito nisto-, esa falta de planificación tería que invalidar a mera formulación de tramitar calquera proxecto de xeración de enerxía eléctrica industrial previa á existencia dun Plan Estratégico válido.

Pero máis aló de que esta tramitación sen planificación vulnere a Lei 21/2013, do 9 de decembro, de avaliación ambiental, no caso que nos ocupa resulta que o que se expón é un proxecto de desenvolvemento eólico situado na súa paráctica integridade -todas as posición do parque menos o aeroxerador 14- fóra das Áreas de desenvolvemento eólico (ADEs) contempladas no Plan sectorial eólico de Galicia, instrumento obsoleto pero vixente.

A este respecto debe sinalarse que o artigo 6.4 da Ley 8/2009, de 22 de decembro, pola que se regula o aproveitamento eólico en Galiza e se crean o canon eólico e o Fondo de Compensación Ambiental, na redacción dada pola disposición final 6.2 da Lei autonómica 9/2021, de 25 de febreiro, dispón que "non poderán implantarse parques eólicos fóra das áreas incluídas no Plan sectorial eólico de Galicia, fóra das modificacións substanciais

dos parques en funcionamento nos termos que se desenvolvan regulamentariamente, así como aqueles proxectos que teñan unha clara incidencia territorial pola súa entidade económica e social, posúan unha función vertebradora e estruturante do territorio e sexan declarados como tales polo Consello da Xunta de Galicia, a proposta da consellería competente en materia de enerxía”.

En base a tal precepto, fóra das ADEs do Plan Sectorial poden desenvolverse proxectos eólicos, mais tal posibilidade queda supeditada á declaración de que os proxectos teñan unha clara incidencia territorial e posúan unha función vertebradora e estruturante do territorio, declaración que únicamente lle corresponde ao Consello da Xunta de Galiza. Este artigo 6.4 da lei galega resulta de aplicación aos proxectos que tramite o ministerio, por remisión, á súa vez, do disposto no artigo 3.1 da Lei 8/2009.

A Xunta de Galiza, e concretamente a súa Subdirección Xeral de Enerxía, vén informando negativamente de maneira sistemática os proxectos de parques eólicos tramitados por ese Ministerio e nos que se sitúen posicións fóra das ADEs, e non semella que este PE Brancellao vaia ser unha excepción, sobre todo considerando que, como se sinalou, a práctica totalidade do mesmo se pretende desenvolver fóra das áreas referidas. Concorrendo oposición da administración autonómica, o mesmo non poderá ser obxecto de autorización polo ministerio, nin previa, nin de construción, nin de operación, dado que para a implantación de parques eólicos en Galiza fóra das ADES do plan sectorial, por aplicación do disposto na Lei eólica galega 8/2009, haberá que contar coa competencia concorrente da Xunta de Galiza, administración á que lle corresponde en exclusiva declarar aquela incidencia territorial e que o parque posúe unha función vertebradora do territorio.

O parque de referencia e a súa liña de evacuación son, pois, inviables dende o punto de vista administrativo na súa configuración actual.

QUINTA.- Sobre a colisión frontal do proxecto do PE Brancellao cos obxectivos da Estratexia da UE sobre a biodiversidade.

Na Comunicación da Comisión Europea ao Parlamento Europeo, ao Consello, ao Comité Económico e Social Europeo e ao Comité das Rexións sobre a estratexia da UE sobre a biodiversidade de aquí a 2030 (Bruxelas, 20.05.2020, COM(2020) 380 final) pódese ler o seguinte:

“Investir na protección e recuperación da natureza será tamén fundamental para a recuperación económica de Europa tras a crise da COVID-19. Cando a economía volva poñerse en marcha, é fundamental non retroceder e evitar

quedar atrapados en vellos hábitos prexudiciais. O Pacto Verde Europeo —a estratexia de crecemento da UE— serviranos de compás na recuperación e garantirá que a economía estea ao servizo das persoas e a sociedade e devolva á natureza máis do que lle quita. A protección da biodiversidade está totalmente xustificada desde o punto de vista económico. A industria e as empresas dependen de xenes, especies e servizos ecosistémicos como insumo crítico para a produción, en particular de medicamentos. Máis da metade do PIB mundial depende da natureza e dos servizos que esta presta, e tres dos sectores económicos máis importantes, a saber, a construción, a agricultura e os alimentos e bebidas, son fortemente dependentes dela. Para que, de aquí a 2030, se vaia recuperando a biodiversidade, debemos reforzar as medidas de protección e recuperación da natureza. Isto debe facerse mellorando e ampliando a nosa rede de espazos protexidos e desenvolvendo un ambicioso Plan de Recuperación da Natureza da UE.

Polo ben do noso medio ambiente e da nosa economía, e para apoiar a recuperación da UE tras a crise da COVID-19, temos que protexer a natureza con máis empeño. Neste sentido, na UE deben estar protexidos polo menos o 30 % da superficie terrestre e o 30 % da mariña. Isto representa unha superficie adicional respecto a a actual de polo menos un 4 % de espazos terrestres protexidos e un 19 % de espazos mariños. O obxectivo axústase plenamente ao que se está propoñendo no marco mundial para a diversidade biolóxica despois de 2020.

Neste contexto, debe prestarse unha atención especial aos espazos que teñan un altísimo valor ou potencial en canto a biodiversidade, xa que son os máis vulnerables ao cambio climático e requiren coidados particulares en forma de protección estrita. Na actualidade, só o 3 % dos espazos terrestres e menos do 1 % dos mariños gozan dunha figura de protección estrita na UE. Temos que facer máis e mellor por protexer eses espazos. Neste sentido, debe protexerse estritamente polo menos unha terceira parte dos espazos protexidos, o que representa un 10 % da superficie terrestre da UE e un 10 % da mariña. Isto tamén está en consonancia co que se propuxo como ambición mundial.

Parece evidente que a desordenada proliferación de proxectos eólicos e fotovoltaicos que se está observando ao longo de todo o territorio español, está a poñer en xaque calquera obxectivo de conservación da biodiversidade xa que, tal e como recoñece o propio PNIEC, a implantación das enerxías renovables, debido aos seus especiais requirimentos de ocupación do territorio representa “unha das transformacións cuantitativamente máis relevantes que introduce o PNIEC en materia de xeración eléctrica”.

É por iso, que proxectos como o do parque eólico que se somete a información pública, resultan especialmente lesivos, tanto pola profunda transformación que implica para

áreas de alto valor ecolóxico, como por significar un obstáculo de primeira orde para tentar lograr uns obxectivos de conservación coherentes coa estratexia de biodiversidade da UE.

SEXTA.- Concorrenca de fragmentación artificial contraria a Dereito no presente proxecto.

O parque eólico de referencia constitúe un exemplo claro de fragmentación artificial de proxectos, nas liñas que se exponen a continuación.

En ocasión as operacións de fragmentación artificial de proxectos de parques ou de liñas de evacuación teñen por finalidade evitar a competencia autorizatoria do Ministerio a favor da competencia da administración autonómica. E en todo caso, cando se fragmentan os proxectos eólicos, sexa pola razón que sexa, minóranse as garantías de protección ambiental, ao aniquilar a posibilidade de avaliar conxuntamente aqueles proxectos artificialmente divididos.

Que a fragmentación artificial ou de conveniencia deste tipo de proxectos non se axusta a Dereito é unha realidade que veñen corroborando os tribunáis de xustiza en España dende hai anos. Así, por exemplo, A Sentenza do TSXG, Sala Terceira, nº 254/2020, de 9 de novembro, que apreciou a fragmentación artificial do parque eólico Sasdónigas, en Mondoñedo, a Sentenza do Tribunal Supremo, Sala Terceira, de 30 de marzo de 2017, nº 556/2017, ou a pioneira Sentenza do Tribunal Supremo de 20 de abril de 2006, na que se pode ler o que segue:

"Se algún sentido ten dita figura (os parques eólicos), coa significación xurídica que diversas normas lle recoñeceron, é precisamente a de integrar en si varios aeroxeradores interconectados e dispoñelos de modo que non atenúen uns o rendemento eólico doutros, en zonas con determinados requisitos mínimos (velocidade e constancia do vento) co fin de optimizar o aproveitamento enerxético e diminuír os custos da súa conexión ás redes de distribución ou transporte de enerxía eléctrica. É consustancial, pois, aos parques eólicos o seu carácter unitario de modo que os aeroxeradores neles agrupados necesariamente han de compartir, ademais das liñas propias de unión entre si, uns mesmos accesos, un mesmo sistema de control e unhas infraestruturas comúns (normalmente, o edificio necesario para a súa xestión e a subestación transformadora). E, sobre todo, dado que a enerxía resultante ha de inxectarse mediante unha soa liña de conexión do parque eólico no seu conxunto á rede de distribución ou transporte de electricidade -pois non se cumprían os criterios de rendemento enerxético e dun mínimo impacto ambiental se cada aeroxerador puidese conectarse independentemente, coa súa propia liña de evacuación da enerxía eléctrica producida, ata o punto de conexión coa rede

eléctrica-, non é posible descompoñer, a efectos xurídicos, un parque eólico proxectado con estas características para diseccionar del varios dos seus aerogeradores aos que se daría un tratamento autónomo".

En canto ao impacto negativo das operacións de fragmentación artificial de parques nas avaliacións ambientais, a Sentenza do Tribunal Supremo, Sala Terceira, de 21 de febreiro de 2014, recaída no recurso 673/2009, contemplou no seu Fundamento de Dereito sexto o que segue:

"3ª. Diso despréndese que, prescindindo, dunha consideración de conxunto dos demais parques, a declaración de impacto ambiental realizada, efectuouse de forma fraccionada, iso é totalmente claro despois de que na mesma se prescindiu, como se desprende do informe precedentemente citado, da liña de evacuación eléctrica que conecta co sistema de distribución xeral, liña esta que ha de formar parte do parque ou parques analizados, e que sendo común aos dous, serve precisamente, entre outros elementos para considerar, para dar unidade a ambos. A non integración da devandita liña devaluou a declaración de impacto realizada, o que non pode paliarse cun estudo de sinerxias, que só considera determinados aspectos, como o de ruído e ambiental, que puiden constituír, si, un plus respecto a os proxectos analizados en conexión con outros, pero que non pode servir para paliar un defecto de concepción inicial, cal debeu ser unha análise conxunta de todos os elementos que han de integrar o único proxecto. Noutro caso, sempre quedaría ao criterio da Administración a escisión dos proxectos para avaliar completando posteriormente un estudo conxunto de ambos os a través de devandito estudo de sinerxias, que sempre deberá efectuarse nun proxecto unitario determinado polos elementos inescindibles que o compoñen.

4ª. As mesmas consideracións han de efectuarse respecto a a duplicación en dúas dos procedementos de autorización, sendo copia mimética o un do outro, o que é expresivo de que nos atopamos, non ante dous proxectos, senón ante un só, xa que a admisión deste criterio permitiría, non duplicar senón triplicar, cuadruplicar... etc. o proxecto inicialmente concibido, fraccionando as avaliacións de impacto ambiental, que non pode ser duplicada, para cada un dos proxectos, senón que, por contra, a única garantía de analizar todas os aspectos que se han de incluír no mesmo, é desde unha visión conxunta, non fraccionada, sen que poida suplir esta carencia de orixe, recorrendo a unha análise posterior das sinerxias que se producen entre os elementos illadamente analizados".

En definitiva, non se axusta a Dereito a fragmentación de proxectos que se está a plantexar, debendo tramitarse como proxecto único o que de facto constitúe un proxecto único.

Na propia documentación que se somete a este trámite de información pública faise constar que "la Subestación colectora denominada SET ICE Mesón Do Vento 400/220-132 kV, cuya titularidad y tramitación le corresponde a IBERDROLA RENOVABLES GALICIA, S.A., se plantea como parte de las infraestructuras de evacuación de energía eléctrica que se va a generar en los parques eólicos Brancellao, Pena do Corvo, Pedrabante, Alto dos Borrallós, Berdoias, Monte de Portochán, As Castiñeiras, Monte Silvariño, Monte Piquiño y Setefontes, correspondientes a las siguientes sociedades:

Enel Green Power España, S.L., con CIF B61234613: PE Brancellao
Iberdrola Renovables Galicia, S.A., con CIF A32259541: PE Berdoias, PE Pedrabante, PE Alto dos Borrallós, PE Pena do Corvo
Green Capital Development 108, S.L., con CIF B88633045: PE Monte de Portochán.
Green Capital Development 109, S.L., con CIF B88633037: PE As Castiñeiras.
Green Capital Development 110, S.L., con CIF B88633029: PE Monte Silvariño.
Green Capital Development 117, S.L., con CIF B88645064: PE Monte de Piquiño.
Green Capital Development 118, S.L., con CIF B88645049: PE Setefontes".

Referíndose á SET Brancellao, alúdese ademáis a que da mesma "saldrá una línea de alta tensión de 220 kV y 22,134 Km, que conectará con la subestación colectora Mesón do Vento 400/220-132 kV (en adelante SET ICE Mesón do Vento), discurriendo por los términos municipales de Mesía y Ordes, en la provincia de A Coruña. Dicha subestación colectora ya está siendo tramitada por su titular Iberdrola Renovables Galicia, S.A. y en ella está previsto que, además del PE Brancellao, evacúen varios parques eólicos de los promotores Iberdrola Renovables Galicia, S.A. y Green Capital Development 108, S.L., para lo que se ha suscrito el correspondiente acuerdo de evacuación conjunta.

Dentro de esta subestación colectora SET ICE Mesón do Vento, unicamente son objeto de este proyecto las instalaciones asociadas a la conexión del Parque Eólico Brancellao.

De la SET ICE Mesón do Vento saldrá una línea subterránea de alta tensión de 400 kV y 2,26 Km, que conectará con la subestación de REE Mesón do Vento 400 kV (en adelante SE REE Mesón do Vento), discurriendo por los términos municipales de Ordes y Carral, en la provincia de A Coruña. Esta línea servirá para la evacuación conjunta de todos los parques eólicos que llegan a la subestación colectora SET ICE Mesón do Vento y al igual que la subestación colectora, la línea también está siendo tramitada por su titular, Iberdrola Renovables Galicia S.A.

En la llegada de la línea subterránea de alta tensión a la SE REE Mesón do Vento, cuya titularidad le corresponde a Red Eléctrica de España S.A., se instalará un punto frontera

de medida. La SE REE Mesón do Vento 400 kV estará equipada con una posición de línea para la evacuación de todo el contingente eólico en el punto de conexión a la Red.

Este proyecto incluye también todas las infraestructuras de acceso al parque eólico Brancellao”.

O conxunto de parques referidos, cuxas fragmentarias e fragmentadas avaliacións de impacto ambiental e cuxos proxectos se tramitan independentemente, comparten infraestructuras de evacuación, o cal vulnera o que dispón o artigo 21 da Lei 24/2013, do 26 de decembro, do Sector Eléctrico, norma que determina que formarán parte da instalación de produción as súas propias infraestructuras de evacuación, que inclúen a conexión coa rede de transporte ou de distribución, e no seu caso, a transformación de enerxía eléctrica. Atopámonmos, xa que logo, ante unha minoración das garantías de protección ambiental, no sentido precedentemente exposto, que elimina a posibilidade de avaliar ambientalmente de maneira conxunta e completa o que na realidade constitúe un macroproxecto de construción e operación de 10 parques eólicos no que toman parte diversas sociedades promotoras. aqueles proxectos artificialmente divididos.

Poderase alegar que se procura o menor impacto nas infraestructuras de evacuación, poderase referir tamén a súa modularidade ou adaptabilidade, mais certamente, e no sentido apuntado por unha xurisprudencia cada vez máis consolidada, e que final e previsiblemente se terá que pronunciar ao respecto no presente caso, esta fragmentación artificial que se acomete tén por finalidade menoscabar as garantías inherentes aos procedementos de avaliación, pola vía de imposibilitar a avaliación ambiental de conxunto dos proxectos. E para superar esa merma de garantías, dende logo, non resulta suficiente que nas avaliacións ambientais fragmentadas se acometan estudos de sinerxias, sobre os cales a xurisprudencia tén declarado o seu carácter incompleto e fragmentario. Así, a Sentenza do TSX de Castela-León, Sala de Valladolid, nº 1361/2014, de data 26/06/2014, Fundamento de Dereito sexto, resolución que declarou a existencia de fragmentación artificial:

“Prescindiendo, de una consideración de conjunto de los demás parques, la declaración de impacto ambiental realizada, se ha efectuado de forma fraccionada, ello es totalmente claro en cuanto que en la misma se ha prescindido, como se desprende del informe precedentemente citado, de la línea de evacuación eléctrica que conecta con el sistema de distribución general, línea esta que ha de formar parte del parque o parques analizados, y que siendo común a los dos, sirve precisamente, entre otros elementos a considerar, para dar unidad a ambos. La no integración de dicha línea ha devaluado la declaración de impacto realizada, lo que no puede paliarse con un estudio de sinergias, que solo considera determinados aspectos, como el de ruido y

ambiental, que puede constituir, sí, un plus respecto a los proyectos analizados en conexión con otros, pero que no puede servir para paliar un defecto de concepción inicial, cual debió ser un análisis conjunto de todos los elementos que han de integrar el único proyecto. En otro caso, siempre quedaría al criterio de la Administración la escisión de los proyectos a evaluar completando posteriormente un estudio conjunto de ambos a través de dicho estudio de sinergias, que siempre deberá efectuarse en un proyecto unitario determinado por los elementos inescindibles que lo componen. (...) Las mismas consideraciones han de efectuarse respecto a la duplicación en dos de los procedimientos de autorización, siendo copia mimética el uno del otro, lo que es expresivo de que nos encontramos, no ante dos proyectos, sin ante uno solo, ya que la admisión de este criterio permitiría, no duplicar sino triplicar, cuadruplicar... etc. el proyecto inicialmente concebido, fraccionando las evaluaciones de impacto ambiental, que no puede ser duplicada, para cada uno de los proyectos, sino que, por contra, la única garantía de analizar todos los aspectos que se han de incluir en el mismo, es desde una visión conjunta, no fraccionada, sin que pueda suplir esta carencia de origen, recurriendo a un análisis posterior de las sinergias que se producen entre los elementos aisladamente analizados”.

Cómpre salientar que esta Sentenza foi ratificada en casación polo Tribunal Supremo, Sala do Contencioso-Administrativo, en data 30/03/2017, por medio de Sentenza nº 1390/2017.

En calquera caso, o proxecto básico verbo do que alegamos e, en particular, o estudo de impacto ambiental, non acometen tampouco unha avaliación acaída de impactos acumulativos e sinérxicos, a cal resulta de especial relevancia e trascendencia, dado que estamos a falar dun conxunto de nada menos que dez parques eólicos. O proxecto eólico que nos ocupa, dada a proximidade física a aqueles dos que se fragmenta e, por ende, a súa afección aos mesmos espazos naturais, especies, patrimonio ou poboación, require unha análise exhaustiva, ecosistémica e participada que garanta un modelo de desenvolvemento rural equilibrado da zona afectada, no sentido do disposto no artigo 46 da Lei 42/2007, do 13 de decembro, do Patrimonio Natural e da Biodiversidade, que establece que calquera plan, programa ou proxecto que poida afectar de forma apreciable ás especies ou hábitats dos espazos da Rede Natura 2000, xa sexa individualmente ou en combinación con outros plans, programas ou proxectos, someterase a unha adecuada avaliación das súas repercusións no espazo, tendo en cuenta os obxectivos de conservación.

Pola súa banda, a Rede de Autoridades Ambientais (Subgrupo de coordinación de órganos ambientais na avaliación de impacto ambiental de proxectos de enerxías renovables), en documento de Alcance de estudo de impacto ambiental de Proxecto de

Parque Eólico Terrestre, recomenda que se a solicitude administrativa está en tramitación, “no caso de que o mesmo ou diferentes promotores soliciten autorización administrativa de varios parques cuxas evacuacións conflúan a unha mesma nova subestación ou requiran una mesma nova liña de conexión coa rede de transporte de REE preexistente, sempre que o órgano substantivo que deba tramitar e outorgar as respectivas autorizacións sexa o mesmo, para facilitar a avaliación dos efectos acumulados e sinérxicos recoméndase a súa tramitación simultánea, a elaboración dun estudo de impacto ambiental único para todos eles e solicitar a acumulación das correspondentes avaliacións de impacto ambiental nun único procedemento (artigo 57 da Lei 39/2015, do 1 de outubro, do Procedemento Administrativo Común das Administracións Públicas). No caso de que os parques que comparten elementos de evacuación estean promovidos polo mesmo promotor, suxírese expor a súa autorización sustantiva como un único proxecto.”

Esta ausencia radical dun procedemento de avaliación ambiental completo e acaído que se deriva da fragmentación de proxectos, polo demais, tén o efecto de vulnerar de maneira radical os dereitos de participación cidadá, particularmente viabilizados perante o presente trámite de información pública. Do mesmo xeito que a recente Sentenza do TSXG, Sala do Contencioso-Administrativo, nº 17/2022, de 21 de xaneiro, anulou a autorización para a ampliación do PE Corme por terse vulnerado no contexto do procedemento administrativo a Directiva 2011/92/UE, relativa á avaliación das repercusións de determinados proxectos públicos e privados sobre o medio ambiente, así como o disposto na Lei 21/2013, de 9 de decembro, de avaliación ambiental, por non tér posto a dispor do público toda a información relevante a fin de poder formular as correspondentes alegacións, á mesma conclusión cabería chegar no presente suposto, toda vez que, en particular, o EIA non reflicte a realidade dun proxecto industrial que na realidade está integrado non polo PE Brancellao, senón por unha multitude de parques.

A mentada normativa europea e nacional aplicable ao trámite de información pública vulnérase tamén, no presente caso, polo feito de que unha parte da documentación que consta no proxecto básico do parque está en idioma non oficial nin na Comunidade Autónoma de Galicia, nin no Estado español, senón en idioma inglés. Referímonos, en particular, á documentación seguinte:

ANEXO A. Información general del aerogenerador SG 6.0-170 HH115

Developer Package

SG 6.0-170

ANEXO B. Plataformas y viales del aerogenerador SG 6.0-170 HH115

Generic Site Roads and Hardstands

requirements

SG 6.0-170

SÉTIMA.- En canto ás afeccións medioambientais do proxecto eólico obxecto das presentes alegacións.

O artigo 35 da Lei 21/2013, de 9 de decembro, de avaliación ambiental, dispón o seguinte a respecto da información que debe conter o estudo de impacto ambiental:

Artigo 35. Estudo de impacto ambiental.

1. Sen prexuízo do sinalado no artigo 34.6, o promotor elaborará o estudo de impacto ambiental que conterá, polo menos, a seguinte información nos termos desenvolvidos no anexo VIN:

a) Descrición xeral do proxecto que inclúa información sobre a súa localización, deseño, dimensións e outras características pertinentes do proxecto; e previsións no tempo sobre a utilización do chan e doutros recursos naturais. Estimación dos tipos e cantidades de residuos xerados e emisións de materia ou enerxía resultantes.

b) Descrición das diversas alternativas razoables estudadas que teñan relación co proxecto e as súas características específicas, incluída a alternativa cero, ou de non realización do proxecto, e unha xustificación das principais razóns da solución adoptada, tendo en conta os efectos do proxecto sobre o medio ambiente.

c) Identificación, descrición, análise e, se procede, cuantificación dos posibles efectos significativos directos ou indirectos, secundarios, acumulativos e sinérxicos do proxecto sobre os seguintes factores: a poboación, a saúde humana, a flora, a fauna, a biodiversidade, a xeodiversidad, o chan, o subsolo, o aire, a auga, o medio mariño, o clima, o cambio climático, a paisaxe, os bens materiais, o patrimonio cultural, e a interacción entre todos os factores mencionados, durante as fases de execución, explotación e no seu caso durante a demolición ou abandono do proxecto.

Incluirase un apartado específico para a avaliación das repercusións do proxecto sobre espazos Rede Natura 2000 tendo en conta os obxectivos de conservación de cada lugar, que inclúa os referidos impactos, as correspondentes medidas preventivas, correctoras e compensatorias Rede Natura 2000 e o seu seguimento.

Cando se comprobe a existencia dun prexuízo á integridade da Rede Natura 2000, o promotor xustificará documentalmente a inexistencia de alternativas, e a concorrencia das razóns imperioso de interese público de primeira orde mencionadas no artigo 46, apartados 5, 6 e 7, da Lei 42/2007, de 13 de decembro, de Patrimonio Natural e da Biodiversidade.

Cando o proxecto poida causar a longo prazo unha modificación hidromorfolóxica nunha masa de auga superficial ou unha alteración do nivel nunha masa de auga subterránea que poidan impedir que alcance o bo estado ou potencial, ou que poida supor unha deterioración do seu estado ou potencial, incluírase un apartado específico para a avaliación das súas repercusións a longo prazo sobre os elementos de calidade que definen o estado ou potencial das masas de auga afectadas.

d) Incluírase un apartado específico que inclúa a identificación, descrición, análise e se procede, cuantificación dos efectos esperados sobre os factores enumerados na letra c), derivados da vulnerabilidade do proxecto ante riscos de accidentes graves ou de catástrofes, sobre o risco de que se produzan devanditos accidentes ou catástrofes, e sobre os probables efectos adversos significativos sobre o medio ambiente, en caso de ocorrencia dos mesmos, ou ben informe xustificativo sobre a non aplicación deste apartado ao proxecto.

Para realizar os estudos mencionados neste apartado, o promotor incluírá a información relevante obtida a través das avaliacións de risco realizadas de conformidade coas normas que sexan de aplicación ao proxecto.

e) Medidas que permitan previr, corrixir e, no seu caso, compensar os posibles efectos adversos significativos sobre o medio ambiente e a paisaxe.

f) Programa de vixilancia ambiental.

g) Resumo non técnico do estudo de impacto ambiental e conclusións en termos facilmente comprensibles.

Pois ben, no caso que nos ocupa, debemos comezar por salientar que o Estudo de Impacto Ambiental obvia as indicacións do documento "Alcance de Estudio Ambiental de Proxecto de Parque Eólico Terrestre", decembro de 2020, elaborado pola Rede de Autoridades Ambientais constituída a proposta da Comisión Europea e coordinada polo Ministerio para a Transición Ecolóxica e o Reto Demográfico.

O mentado documento indica que se deben considerar e evitar alternativas polo menos cos seguintes criterios ambientais:

-Incompatibles coa planificación sectorial/territorial de enerxía ou cos instrumentos de ordenación do territorio e planificación do solo.

-En áreas onde se prexudiquen as estratexias de desenvolvemento local ou rural do territorio, ou deteriorenen a aptitude do medio rural para o restablecemento da poboación, ou sexan incompatibles con outras formas de desenvolvemento sostible susceptibles de xerar máis emprego e de fixar máis poboación no medio rural.

-Que provoquen un gran rexeitamento da poboación local e as súas institucións.

-De parques e subestacións a menos de 2 km de núcleos habitados, áreas con usos sensibles (residencial, sanitario, docente ou cultural) ou vivendas.

-De tendidos eléctricos de alta tensión a menos de 200 m de núcleos habitados ou a menos de 100 m de vivendas illadas.

-De parques eólicos en espazos pertencentes á Rede Natura 2000 e na súa inmediata contorna (1-5 km para ZECs/ LICs con quirópteros e 2-10 km para ZEPAs), e en espazos naturais protexidos de calquera tipo e áreas protexidas por instrumentos internacionais e as súas respectivas zonas periféricas de protección.

-De parques en áreas críticas de plans de conservación ou recuperación de especies ameazadas de flora ou fauna (aves e quirópteros).

-De parques e de tendidos aéreos sobre elementos de infraestrutura verde formalmente recoñecidos polo seu valor para a migración ou o movemento das aves ou quirópteros (corredores ecolóxicos entre espazos Natura 2000, zonas de concentración de fluxos migratorios ou zonas vitais para a mobilidade de especies crave), así como sobre outros elementos da paisaxe que sempre teñen función de conectividade para aves ou quirópteros: ríos, humidais, coladoes de montaña, bosques illa, refuxios ou outros focos de concentración.

-Do parque ou subestación que ocupen dominio público hidráulico (incluída a rede hidrográfica e os humidais permanentes ou estacionais), zona de servidume, zonas inundables ou zonas de protección de captacións.

-Que ocupen montes de utilidade pública, vías pecuarias, outros bens de dominio público ou elementos declarados infraestrutura verde.

-En Lugares de Interese Xeolóxico.

-De parques, tendidos ou subestacións dentro ou na contorna de paisaxes naturais ou culturais protexidos, de áreas con obxectivos de calidade paisaxística incompatibles coa

presenza dos parques, ou de áreas englobadas en catálogos de paisaxes singulares ou sobresaintes.

-Con nivel risco de impacto ambiental fronte a accidentes graves ou catástrofes moi elevado.

Considerando os criterios aludidos, o Estado español está obrigado a cumprir cos obxectivos que en materia de conservación da natureza marca a normativa da Unión Europea, de efecto directo, o cal resulta especialmente relevante en canto ás eivas en materia medioambiental que se derivan do EIA relativo ao proxecto do parque.

Sen ánimo de exhaustividade, e partindo dos criterios normativos aplicables e anteriormente expostos, cómpre comezar por salientar que o PE Brancellao, de ser finalmente executado, implicará un demérito severo para os hábitats, os ecosistemas e a biodiversidade.

Chama a atención que a alternativa escollida para a ubicación do proxecto atravesese zonas catalogadas como Hábitats de interese comunitario, así como *que coa execución do proxecto exposto se verían afectados espazos protexidos como o Esteiro do Tambre* (Código ZEC ES1110011), o *Encoro de Abegondo - Cecebre* (Código ZEC ES1110004), a ZEC Betanzos - Mandeo (Código ZEC ES1110007), ou a ZIM nº4 "Cunca do Río Tambre". Os aeroxeradores BR-01, BR-02, BR-03, BR-04, BR-05, BR-06, BR-07, BR-08, BR-09 e BR-10 xunto co tramo final da LSAT 400 Kv sitúanse na reserva da biosfera denominada "Mariñas Coruñesas e Terras Do Mandeo". A LSAT 400 kV, pola súa banda, cruza o Espazo Natural de Interés Local en tramitación "Río Abelleira".

No propio EIA refírense impactos irreversibles para o hábitat prioritario Brezais húmidos atlánticos, Código UE 4020. O proxecto vulnera o disposto na Directiva 92/43/CEE, de 21 de maio, relativa á Conservación de Hábitats Naturais e da Fauna e Flora Silvestres, toda vez que lonxe da súa degradación ou eliminación, eses hábitats naturais de interese comunitario, consonte ao disposto nesta norma, requiren de zonas de especial conservación.

O cal, a maior abondamento, debe poñerse en conexión coa normativa estatal. Así, a Lei 42/2007, do 13 de decembro, do Patrimonio Natural e da Biodiversidade, no seu artigo segundo, enumera entre os principios inspiradores daquela reulación -letra f)- o

da "prevalencia da protección ambiental sobre a ordenación territorial e urbanística e os supostos básicos de dita prevalencia".

Non menos relevante que o ata aquí exposto resulta a vulneración da Directiva Marco da Auga. Particularmente debe poñerse de manifesto que entre a documentación sometida a este trámite de información pública non se atopa un estudo hidrolóxico concebido para garantir a calidade das augas e a integridade dos acuíferos, todo o cal nun contexto caracterizado por unha importante afección a cauces que teñen impacto en brañas e humidáis.

OITAVA.- En canto aos impactos do proxecto sobre a paisaxe e o patrimonio cultural.

A paisaxe, tal e como recollen a día de hoxe as normativas aplicables na materia, é un elemento esencial no benestar e calidade de vida das persoas, formando parte do noso patrimonio natural e cultural. Debe lembrarse que o Estado español, por outra banda, ratificou o Convenio Europeo da Paisaxe, establecido en Florencia o 20 de outubro de 2000 (ratificación publicada no BOE nº 31, de 5 de febreiro de 2008).

No relativo ao impacto paisaxístico e a análise de visibilidade, o proxecto eólico de referencia nada considera verbo dos danos que polas afeccións paisaxísticas se causarán ao potencial de desenvolvemento turístico e económico sostible da área na que se asenta, resultando evidente que, dado o número e dimensión dos aeroxeradores que se pretende empregar, que se verán sensiblemente afectadas as áreas de especial interese paisaxístico, coa consecuente diminución do valor de mercado das terras e a perda de espazos singulares que veñen sustentando o desenvolvemento turístico.

En particular, debe denunciarse a gravísima afección que a implantación do PE Brancellao, de executarse a alternativa proposta, causaría aos itinerarios do Camiño de Santiago Camiño Inglés, Camiño do Norte, e Camiño Francés, cos consecuentes impactos que dita afección implicaría para a economía da zona.

NOVENA.- Sobre o ilegal posicionamento de aeroxeradores e equipamentos do PE Brancellao na proximidade de vivendas.

A normativa vixente do Plan Sectorial Eólico de Galiza en materia de distancia a vivendas dispón o que segue:

ESTUDIO DE INCIDENCIA TERRITORIAL

3.1. NÚCLEOS DE POBLACIÓN

Dentro de las áreas de potencial eólico, correspondientes a la revisión del presente Plan, se sitúan más de 1.906 núcleos de población, distribuidos en 967 delimitados, 929 no delimitados y 10 núcleos urbanos, figurando según el tipo de planeamiento como:

§ Suelo no urbanizable de núcleo rural

§ Suelo de núcleo rural

§ Núcleo sin delimitar en planeamiento

§ Suelo urbano

Si bien, como se justifica en el Anejo V, a 200 m. de un aerogenerador no se producen ya molestias de ruido, la distancia a las delimitaciones de suelo de núcleo rural, urbano ó urbanizable sectorializado, será como mínimo de 500 m.

Porén, a data actual debe considerarse aplicable no aspecto que estamos a tratar o disposto na Lei 8/2009, de 22 de decembro, pola que se regula o aproveitamento eólico en Galicia e se crean o canon eólico e o Fondo de Compensación Ambiental, e máis en concreto na súa Disposición Adicional 5ª, en redacción dada polo artigo 39.2 da Lei 18/2021, de 27 de decembro:

“Como medio para asegurar a compatibilidade do desenvolvemento eólico coa ordenación do territorio e o urbanismo, a distancia dos aerogeneradores ás delimitacións de solo de núcleo rural, urbano ou urbanizable delimitado será a maior destas dúas: 500 metros ou 5 veces a altura total do aerogenerador (buxe máis pa).

Estes requisitos de distancias serán aplicables ás solicitudes de autorización administrativa previa e de construción de parques eólicos cuxa implantación se proxecte no territorio da Comunidade Autónoma de Galicia.

Non serán aplicables estes requisitos de distancia aos proxectos de modificacións substanciais (repotenciacións) de parques que estean en funcionamento antes da entrada en vigor da Lei 18/2021, do 27 de decembro, de medidas fiscais e administrativas, nas que, para manter a súa potencia total en funcionamento, exista imposibilidade técnica xustificada da súa implantación. En todo caso, os aerogeneradores deberán situarse á máxima distancia posible, cun mínimo de 500 metros, ás delimitacións de solo de núcleo rural, urbano ou urbanizable delimitado”.

No anteproxecto de referencia falta a análise detallada do impacto socioeconómico pola proximidade dos aerogeneradores a núcleos de poboación e vivendas illadas.

O proxecto de parque fronte ao que se alega incumple de xeito flagrante a normativa de distancias mínimas a vivendas e núcleos que se acaba de reproducir. dado que os aerogeneradores previstos teñen unha altura de 200 metros e que, xa que logo, debe considerarse unha distancia mínima a núcleos de 1000 metros. Así:

- A posición nº 9 infrinxe distancia mínima a respecto do núcleo de Sesmonde.
- A posición nº 16 infrinxe distancia mínima a respecto dos núcleos de Viladarcos e Pazo.
- A posición nº 17 infrinxe distancia mínima a respecto dos núcleos de Ril, Os Currás e Pazo.
- A posición nº 18 infrinxe distancia mínima a respecto dos núcleos de Alvite, A Lousa e Os Currás.
- A posición nº 19 infrinxe distancia mínima a respecto dos núcleos de Pedrouzos e Xarela.

Cómpre salientar que os núcleos referidos son núcleos delimitados, dándose a circunstancia de que os aeroxeradores que se pretenden implantar tamén infrinxen con claridade as distancias mínimas a respecto de edificacións, residenciais e non residenciais, situadas en núcleos non delimitados, a respecto das que o lexislador galego, segundo parece, considerou irrelevante que lles metan un aeroxerador enriba, ou mesmo dentro da casa.

Debe considerarse que o EIA, simplemente, reflicte falsedades neste punto que estamos a tratar, derivadas do feito de que non considera a normativa aplicable a data actual, antes exposta. Así, na páxina 38 do EIA pódese ler que "Tal y como se expondrá en el capítulo de análisis de alternativas, las diferentes infraestructuras del Parque Eólico Brancellao 140 MW, se proyectan considerando unas distancias mínimas a núcleos urbanos o núcleos rurales delimitados en planeamiento (más de 500 metros), y cumpliendo la reglamentación en cuanto a distancia a otros elementos".

O artigo 33.7 da Lei eólica galega 8/2009 dispón que "a dirección xeral competente en materia de enerxía enviará unha copia do proxecto sectorial do parque eólico ao órgano autonómico competente en materia de ordenación do territorio e urbanismo, para o efecto de obter, no prazo máximo de vinte días, informe sobre o cumprimento dos requisitos de distancias ás delimitacións do solo de núcleo rural, urbano ou urbanizable delimitado, establecidos na disposición adicional quinta".

Non consta na documentación sometida a información pública dito informe, o cal invalida o procedemento de información pública -véxase a recente Sentenza do TSXG relativa á repotenciación do PE Corme, antes citada-. En calquera caso, tal informe terá que ser recabado pola administración actuante e tramitadora do procedemento, e evacuado pola Administración autonómica, concluíndo -pois non podería ser doutro xeito- que se vulnera a normativa de distancias antes exposta e que, polo tanto, a ubicación elixida para o proxecto non resulta viable.

En este sentido, o apartado 17 daquel artigo 33 da Lei eólica galega dispón de xeito contundente que "a valoración positiva ambiental esixible ao proxecto, de acordo co resultado da avaliación realizada de conformidade co establecido na Lei 21/2013, do 9 de decembro, así como o informe de cumprimento de distancias indicado no punto 7 deste artigo, serán requisitos indispensables para o outorgamento da autorización administrativa previa e de construción".

DÉCIMA.- Sobre o solapamento ilegal do proxecto relativo ao PE Brancellao a respecto do proxecto en tramitación relativo ao PE Abrente.

A Disposición Transitoria sexta, punto 2, da Lei 8/2009, reguladora do aproveitamento eólico en Galicia, dispón que "en tanto non se diten as normas de desenvolvemento regulamentario a que se fai referencia no apartado 4 do artigo 31, entenderase que existe solapamento da nova solicitude cando a distancia proxectada horizontalmente entre os aeroxeradores da nova solicitude e os aeroxeradores dun parque eólico en funcionamento, autorizado ou en fase de tramitación administrativa sexa inferior a 10 diámetros do parque eólico autorizado ou en fase de tramitación administrativa nas direccións correspondentes ao 1. er (+,+), e 3. er (-,-) cuadrante, e a 4 diámetros nas direccións correspondentes ao 2.º (-,+), e 4.º (+,-) cuadrante. Para estes efectos, tomarase o maior dos diámetros dos aeroxeradores afectados. Para a determinación da dirección, terase en conta a liña recta que una o aeroxerador solicitado co aeroxerador do parque que xa se atopa en funcionamento, autorizado ou en fase de tramitación administrativa, utilizando un sistema de coordenadas cartesianas co norte orientado no eixo +y".

En aplicación desta norma, a solicitude relativa ao PE Brancellao solápase coa relativa ao PE Abrente, previamente en tramitación e de competencia da Xunta de Galicia, proxecto que se ubica no Municipio de Vilasantar e no que se prevé a implantación de 8 aeroxeradores que terán unha altura unitaria de 132 metros. En consecuencia, e tamén desde esta perspectiva normativa, o proxecto de implantación do PE Abrente devén contrario a Dereito.

UNDÉCIMA.- Afección ás explotacións forestais e agro-gandeiras.

O Estudo de Impacto Ambiental non analiza o impacto, económico e social, sobre os montes e as explotacións na área de afección do proxecto. Cómpre poner de manifesto que dita eiva resulta singularmente significativa e grave, toda vez que os rendementos madeireiros e agrogandeiros constitúen unha importante fonte de ingresos para as economías das familias locais, podendo conlevar a efectiva implantación do proxecto de parque eólico unha afección severa para moitas explotacións.

A instalación dos aeroxeradores, das súas infraestruturas de evacuación e dos distintos accesos e viais implica neste ámbito unha serie de consecuencias directas de grande relevancia: fragmentación das explotacións, perda de base territorial, perda de ingresos das familias, ou perda de ingresos na cadea de valor dos sectores e subsectores afectados. Aquela fragmentación que derivaría da implantación do proxecto non resulta compatible en fin, cos obxectivos da Política agraria comunitaria (PAC).

DUODÉCIMA.- Sobredimensionamento da poligonal do parque. A precaria posición dos titulares de montes veciñais en man común.

Apréciase na documentación obxecto deste trámite un sobredimensionamento da poligonal de delimitación do parque eólico, así como unha paralela falta de análise do impacto deste dimensionamento sobre o desenvolvemento local. O artigo 2 da Lei 8/2009, do 22 de decembro, pola que se regula o aproveitamento eólico en Galicia e se crean o canon eólico e o Fondo de Compensación, define a poligonal de delimitación dun parque eólico como a área efectivamente afectada pola instalación determinada no seu proxecto de execución.

Cómpre considerar que este sobredimensionamento da poligonal do parque determinará, en base á normativa vixente, o paralelo sobredimensionamento da futura calificación do solo como rústico de protección de infraestruturas, quedando a poboación afectada sometida a unha radical inseguridade xurídica en canto aos usos que efectiva e finalmente serán permitidos nese ámbito territorial. Tampouco se derivan con claridade da documentación sometida a este trámite de información pública cáles son as afeccións -limitacións e servidumes- ás que quedan sometidas as terras afectadas polo parque, ao aparecer as mesmas de xeito desagregado e fragmentario.

Finalmente, resta referirse á precaria posición na que, trala Lei galega de fomento e implantación de iniciativas empresariais, se atopan os titulares dos montes veciñais afectados por este proxecto (na poligonal do PE existe un Monte veciñal afectado polo

aeroxerador BR-08, viais e zanzas de media tensión denominado "Cheira"). Como é ben sabido, por aplicación da antedita norma, desaparece a prevalencia de usos en favor dos que se lle viñan dado a tales montes, ao modificarse o artigo 45 da vixente Lei eólica galega, quedando a data actual en mans da administración autonómica, nun espazo de discrecionalidade inadmisibile, a decisión de rexeitar os usos tradicionais dos montes veciáis en favor do aproveitamento eólico.

En base ao anteriormente exposto,

SOLICITO que tendo por presentadas estas alegacións, se lles dea o trámite oportuno e, en virtude do exposto, se proceda a resolver negativamente o procedemento referido no encabezamento do presente escrito, considerando a tal efecto os argumentos esgrimidos.

En Vilasantar, a _____ de marzo de 2022.

Asdo: